

Leonard Chociłowski (1899—1978)

Леонард Хоциловски (1899—1978)

23 września 1978 r. zmarł jeden z najbardziej zasłużonych leśników starszego pokolenia — redaktor inż. Leonard Chociłowski — pionier popularyzowania lasu i leśnictwa w szerokich warstwach społeczeństwa w ostatnich pięćdziesięciu latach.

Urodzony 10 stycznia 1899 r. w Smorgoniach, rzucony losami pierwszej wojny światowej na Ukrainę, wkrótce wrócił do kraju, osiedlił się w Wilnie, gdzie w 1922 r. rozpoczął pracę w Dyrekcji Lasów Państwowych, uzyskując tam szybko stanowisko kierownicze. W 1928 r. na wniosek Zarządu Głównego aktywnego wówczas Związku Zawodowego Leśników Rzeczypospolitej Polskiej — urlopowany ze służby państwowej — przeniesiony został do Warszawy na stanowisko Dyrektora Biura Związku i Redaktora „Ech Leśnych”, które przekształcił w czasopismo ilustrowane, poświęcone propagandzie leśnictwa w społeczeństwie. Był też inicjatorem i współredaktorem z inż. Władysławem Barańskim kwartalnika w języku francuskim „Bulletin Forestier Polonais”, przeznaczonego dla okresowego informowania zagranicy o osiągnięciach leśnictwa polskiego. Do administracji Lasów Państwowych powrócił na kilka lat przed wojną, którą przeżył w terenie na Podlasiu, początkowo jako sekretarz, a potem adiunkt Nadleśnictwa Państwowego Stara Wieś, a następnie Mińsk Mazowiecki. Z Nadleśnictwa, już po wojnie, przeniesiony został do pracy w wydawnictwach leśnych w Warszawie. Inż. L. Chociłowski zasłużył się szczególnie w dziedzinie piśmiennictwa leśnego. Działalność tę rozpoczął w latach dwudziestych, kiedy to w naszym leśnictwie brakowało fachowej literatury. Zorganizował i kierował akcją wydawniczą Wileń-



skiego Oddziału Związku Zawodowego Leśników RP. Powstało wówczas wiele wydawnictw praktycznych, jak np. Podręcznik gajowego, a zwłaszcza wydawany rokrocznie Kalendarz Leśny Informacyjny, w którym obok bieżących wiadomości fachowych ukazywał się imienny wykaz personelu zatrudnionego na wszystkich stanowiskach w administracji Lasów Państwowych.

Po drugiej wojnie światowej kierował wydawnictwami Związku Zawodowego Pracowników Leśnych i Przemysłu Drzewnego, potem Centrali „Las”, następnie Działu Leśnego Państwowego Wydawnictwa Rolniczego i Leśnego, a wreszcie „Pagedu”. Wszechstronnie uzdolniony skomponował „Hymn Leśny”, do którego napisał też słowa.

Czynny działacz PTL i Ligi Ochrony Przyrody, za prace swe został odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, złotą odznaką honorową PTL i LOP oraz odznaką „Zasłużonego Działacza Kultury”.

Specjalną pozycję w Jego dorobku stanowią prelekcje radiowe w ramach tzw. „Skrzynki Leśnej”, których w latach 1957—1967 wygłosił ponad pięćset. Wysoko oceniany za tę akcję wyróżniany był co roku pięciennymi nagrodami Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego. Raz podczas takiej uroczystości ówczesny Minister Leśnictwa mgr inż. Roman Gesing, zwracając się do obecnych powiedział: „Oto przyszedł człowiek, który choć już z nami nie pracuje, w dalszym ciągu robi pożyteczną i dobrą robotę dla leśnictwa”. Nie można chyba lepiej w prostych słowach ująć zasług Zmarłego.

Zasłużonego Leśnika, inicjatora obchodów „Święta Lasu” — obecnie „Dnia Leśnika i Drzewiarza” pożegnał w serdecznych słowach w imieniu PTL oraz licznego grona przybyłych na pogrzeb przyjaciół mgr inż. Stefan Ruśkiewicz.

S. R.